

اعلامیه مطبوعاتی

نبود راحل‌های پایدار برای بحران روہینگیا (ترجمه)

روزنامه «ساوث چائنا مورنینگ پُست» در تاریخ ۱۰ نومبر گزارش داده است که سازمان ملل هشدار داده جنوب شرق آسیا در معرض «یک فاجعه انسانی دیگر» قرار دارد؛ اگر عبورهای بحری پناهجویان در مانده بدون بازدارندگی ادامه یابد. کشته‌شدن دست‌کم ۲۱ تن که شمار زیادی از کودکان نیز شامل آن بود. در حادثه چپ‌شدن یک قایق در سواحل مالیزیا، بیم آن را برانگیخته که موج تازه سفرهای بحری پرخطر، توسط پناهجویانی که از جنگ در میانمار و وخیم‌شدن اوضاع در بنگلهدیش فرار می‌کنند، دوباره آغاز شود. بر بنیاد گفته‌های رئیس اداره کشتیرانی منطقه‌ای در مالیزیا، روملی مصطفی، ۱۲ جسد در مالیزیا و ۹ جسد دیگر در تایلند همسایه پیدا شده است.

نهادهای حقوق بشری و سازمان‌های بین‌المللی هشدار می‌دهند که این فاجعه نشانه چیزی است که احتمالاً در ماه‌های آینده رخ خواهد داد؛ زیرا دریا پس از پایان فصل بادهای موسمی از اکتوبر تا دسمبر آرام‌تر و قابل عبورتر می‌شود و از مناطق راخین و کمپ کوکس‌بازار بنگلهدیش، جایی که صدها هزار روہینگیا در یکی از بزرگترین کمپ‌های پناهجویان جهان تجمع یافته‌اند، حرکت‌ها افزایش می‌یابد.

کمیشنری عالی سازمان ملل در امور پناهجویان تخمین می‌کند که در سال ۲۰۲۴ حدود ۷۸۰۰ روہینگیا تلاش کرده‌اند از میانمار و بنگلهدیش راهی دریا شوند و بیش از ۶۵۰ تن کشته یا ناپدید گزارش شده‌اند که بالاترین آمار از سال ۲۰۱۵ م به این سو است.

شبکه دفاع از حقوق روہینگیا به «هفته‌نامه آسیا» گفته است: «کمبود غذا، محدودیت‌های شدید رفت‌وآمد و افزایش ناامنی، زندگی را غیرقابل تحمل ساخته است. بسیاری از مردم دریا را آخرین پناه می‌بینند». این نهاد افزوده است که قاچاق‌بران اکنون تا ۳۰۰۰ دلار امریکایی از هر نفر برای انتقال به مالیزیا یا اندونیزیا مطالبه می‌کنند.

این بحران‌های درهم‌تنیده، ستم در میانمار، یأس در کمپ‌ها و نبود راحل‌های پایدار از سوی اتحادیه کشورهای جنوب شرق آسیا به عنوان یک ساختار منطقه‌ای مردم را دوباره به سفرهای بحری مرگبار مجبور می‌سازد؛ سفرهایی که بسیاری از آنان هرگز به مقصد نمی‌رسند.

در حدود دو دهه، رژیم موجود نتوانسته برای بحران راخین راحل پایدار فراهم کند. در عوض، رنج روہینگیا را به امواج موسمی سپرده است. این «راحل ناپایدار» از آنجا ناشی می‌شود که دولت‌ها (شامل کشورهای به اصطلاح اسلامی عضو اتحادیه جنوب شرق آسیا و سازمان ملل) جز اقدامات نیم‌بند چیزی ارائه نمی‌کنند؛ آن‌هم با توجیهاتی مثل نبود صلاحیت، محدودیت اختیارات، امنیت ملی، یا منافع اقتصادی خودشان.

آن‌ها ترجیح داده‌اند در حاشیه امن نظم قدیم بمانند؛ یعنی همان سرمایه‌داری سکولار با مفهوم جعلی ملی‌گرایی.

افزون بر آن، این حکام راحل‌های بدیل پایدار را نادیده می‌گیرند؛ چون هیچ‌کدام حاضر نیست اسلام را بپذیرد؛ زیرا رسالت، هدف و آرمان اسلامی خود را به عنوان «بهترین امت» بر اساس هدایت الله سبحانه و تعالی و رسول الله صلی الله علیه وسلم از دست داده‌اند.

در حالی که کاملاً روشن است اسلام راحل‌های مؤثر و پایدار دارد، چنان‌که الله سبحانه و تعالی می‌فرماید:

﴿وَإِنِ اسْتَنْصَرُوكُمْ فِي الدِّينِ فَعَلَيْكُمُ النَّصْرُ﴾ [انفال: ۷۲]

ترجمه: اگر (مؤمنان از دست ظلم و جور دیگران) به سبب دین‌شان از شما کمک و یاری خواستند، کمک و یاری بر شما واجب است.

اسلام به حکام مسلمانان در اندونیزیا، مالیزیا و بنگلهدیش دستور می‌دهد که بی‌درنگ اقدامات عاجل امدادسانی برای پناهجویان روہینگیا اتخاذ کنند، از جمله:

۱. بازکردن کشورها به روی پناهجویان روہینگیا؛

۲. فرستادن هیأت‌های نجات برای کسانی که هنوز در دریا گیر مانده‌اند؛

۳. تأمین و مراقبت کامل از همه نیازهای آنان؛

۴. فشار سیاسی بر رژیم سرکوبگر میانمار برای توقف ظلم و وحشی‌گری علیه مسلمانان روهینگیا

۵. اگر فشار سیاسی نادیده گرفته شد، بسیج‌کردن ارتش برای دفاع از عزت اسلام و مسلمانان!

با این‌حال، تمام این اقدامات زمانی مؤثر خواهد شد که حکام مسلمانان از حاشیه راحتی خود بیرون شوند؛ یعنی از نظام سرمایه‌داری فاصله بگیرند و به نظام اسلامی برگردند؛ نظامی که همیشه «تهدیدی برای نظم قدیم» شمرده شده است. نظام اسلامی همه ابزارها و ظرفیت‌های سیاسی، اقتصادی و نظامی‌اش را بسیج می‌کند تا از مسلمانان در برابر ظلم حفاظت کند و از خون و ناموس آنان دفاع نماید؛ در هر جایی از جهان و به هر بهایی. زیرا خلافت یک دولت مبدئی است و بر ارزش‌های والای اخلاقی اسلام استوار است و پاسداشت کرامت انسان و حفاظت از خون مسلمانان را فریضه می‌داند؛ نه این‌که مانند دولت‌های ملی‌گرای امروزی بر اساس منافع خودخواهانه و ملی یا سود اقتصادی عمل کند. چنان‌که پیامبر صلی الله علیه وسلم فرموده است:

«إِنَّمَا الْإِمَامُ جُنَّةٌ يُقَاتِلُ مِنْ وَرَائِهِ وَيُتَّقَى بِهِ» (رواه مسلم)

ترجمه: امام سپری است که شما از عقب آن می‌جنگید و به او پناه برده و از دشمنان در امان می‌مانید.

دفتر مطبوعاتی مرکزی حزب التحریر – بخش زنان